

نقشهی راه پایتون برای درس شبیهسازی

پاییز ۱۴۰۰

۱ مقدمه

همانطور که دکتر اجتهادی نیز اشاره کردند، برای این درس هیچ زبان برنامهنویسی خاصی مدنظر نیست و حتی مهمتر از آن، هدف این درس به هیچوجه آموزش برنامهنویسی هم نیست. ولی از آنجایی بین شما حتما افرادی هستند که قصد دارند برنامهنویسی را با این درس جلو ببرند و یاد بگیرند و همچنین افرادی که قبلا با پایتون کار کردهاند و آشنایی مناسبی دارند ولی در مورد اینکه در این درس به چه مهارتهایی بیشتر نیاز دارند و از چه پکیجهایی باید استفاده کنند سردرگم هستند، در تیم دستیاران آموزشی تصمیم بر آن شد که یک نقشهی راه مختصر برای زبان پایتون و مهارتهای لازم در آن برای این درس بر اساس منابع مجود در وب آماده شود تا قدری به سوالات و نگرانیهای شما پاسخ دهد؛ امیدواریم که راه گشا و مفید نیز واقع شود!

مرجع اصلی این نقشه ی راه، بر اساس لکچرنوت Matplotlib ،Numpy و Matplotlib ،Numpy و پایتون، پکیجهای Matplotlib ،Numpy و پکیجهای که در این درس نیاز چندانی به آن نخواهیم داشت، بقیه ی مطالب ذکر شده بسیار پر کاربرد و مهم هستند و در این لکچرنوتها به خوبی و به طور کامل پوشش داده شده اند. هر چند که در بعضی از بخشها به موضوعاتی پرداخته شده است که چندان مهم و اساسی نیستند و یا به بخشی از مفاهیم و مطالب به صورت جزئی اشاره است؛ به همین دلیل در این نوشته تلاش شده که مفاهیم مهم و یا غیر مهم موجود در هر بخش ذکر شود و همچنین برای مفاهیمی که به خوبی پوشش داده نشده اند، مراجع بیش تری معرفی شود. در ادامه به معرفی بخشهای این لکچرنوت می پردازیم.

۲ آشنایی با اکوسیستم پایتون (بخش ۱.۱.)

در این بخش ابتدا به معرفی اکوسیستم پایتون و ضعف و مزیتهای آن پرداخته شده و مقایسهی مختصری با زبانهای مطرح دیگر در این حوزه انجام شده است. شاید دانستن این موضوعات اهمیت چشم گیری در شروع کار نداشته باشد ولی دانستن ویژگیهای مثبت و منفی یک زبان به ما کمک می کند تا پیش از انجام یک کار و پروژه بدانیم که آیا این زبان پاسخ گوی نیازهای ما است یا خیر و چه زمان مشکلی که با آن روبرو میشویم ناشی از محدودیتهای آن زبان است و نه عدم توانایی خود ما.

در ادامه به نصب پایتون و محیط کاری مناسب پرداخته شده. در اینجا نیز همانند انتخاب زبان، کاملا آزادی عمل دارید ولی توصیهی ما به استفاده از Jupyter Notebook است. همچنین برای آن که از قابلیتهای مدیریت فایل و پروژه، debuging و autocomplete کد بهره ببرید، ادیتور Visual Studio Code را به شدت توصیه می کنیم که از How to Use می توانید از Jupyter Notebook می توانید از Tutorial: Advanced سیفانی مباحث پیشرفته تر از Tutorial: Advanced استفاده کنید.

۳ آشنایی با زبان پایتون (بخش ۲.۱.)

در این بخش به مفاهیم پایه و اساسی پایتون و ابزارها و توانمندیهای آن پرداخته شده است. لازم به ذکر است که در این بخش گفته شده کد قطعه کدها را در Ipython shell اجرا نمایید، ولیکن شما با استفاده از مهارت کسب شده در قسمت قبل، از Jupyter Notebook استفاده نمایید. همچنین توجه نمایید که تفاوتهای ذکر شده ی مربوط به دو بسخه کی Python 2 و Python 3 کاملا بی اهمیت هستند و شما تنها دستورات مربوط به Python 3 را فرا بگیرید. زیرا نسخه ی پیشین پایتون به طور کامل منسوخ شده است و هیچ کاربردی ندارد. در ادامه نکات مهم هر یک از زیربخشها را ذکر خواهیم کرد.

- در زیربخش ۲.۲.۱. به معرفی تایپها و ساختارهای داده اولیهی موجود در پایتون پرداخته شده است. ساختارهای داده زیربنای اصلی هر زبان برنامهنویسی هستند. در این بخش به پشتیبانی پایتون از اعداد گنگ، کار با آرایهها، تفاوت میان شیهای imutables (objects) و immutables و tuple و tuple تفاوت میان شیهای keys to values map و چه از لحاظ سرعت و مفهوم keys to values map در dictionary توجه بسیار کنید.
- در زیر بخش ۳.۲.۱. به آموزش روشهای کنترل جریان کد پرداخته شده است. پس از تایپها و ساختارهای داده، این دسته اصلی ترین زیربنای هر زبان هستند و به صورت تئوری تنها با فراگرفتن این دو بخش، توانایی نوشتن هر کدی در آن زبان را خواهید داشت ولی به احتمال زیاد با سختی فراوان، پس چندان عجله نکنید! در این قسمت به زیربخش ۵.۳.۲.۱. توجه بیش تری کنید. روشهای ذکر شده در آن علاوه بر راحت تر کردن کار خودتان، کدهایتان را هم بسیار خواناتر می کند.
- نوشتن یک کد تمیز و قابل توسعه که به راحتی بتوانید حتی در آینده هم با آن کار کنید، بدون استفاده از توابع امکانپذیر نیست. پس زیربخش ۴.۲.۱. را با دقت بخوانید و یادتان باشد که هر قسمت از کدتان که یک کار و وظیفه ی مشخص را انجام می دهد و امکان این که در قسمتهای دیگر نیز مورد استفاده قرار بگیرد را دارد، باید تبدیل به یک تابع شود. با گذشت زمان و تمرین، به مرور خودتان پیش از شروع به نوشتن کد می توانید تشخیص دهید که چه بخش هایی به صورت تابع باید نوشته شوند. در بخش ۲.۲.۱. به تفاوت میان پاس دادن آرایهها و متغیرهای ساده به توابع دقت کنید. بخش اعظمی از مشکلات ابتدایی افراد در استفاده از توابع به این موضوع برمی گردد. بخش ۵.۴.۲.۱ بخوانید ولی هیچوقت هیچوقت از متغیرهای global استفاده نکنید! به شدت کد را کثیف و ناخوانا می کنند. بخش ۲.۴.۲.۱ نیز می تواند بسیار کارآمد باشد؛ به خصوص در مواقعی که می خواهید یک سری متغیرهای زیادی را به عنوان تنظیمات به یک و یا چند تابع و کلاس پاس بدهید.
- همانطور که آن قسمتهایی از کد که وظیفهای مشخص و قابلیت استفاده ی دوباره دارند را در قالب توابع می نویسیم، مجموعهای از توابع، کلاسها و متغیرهایی نیز که کارکردی در راستای یک دیگر دارند و می توان به آنها به عنوان یک مجموعه ی واحد نگاه کرد را نیز در قالب module می نویسیم. در زیر بخش ۵.۲.۱. به این موضوع پرداخته شده است. شاید برای کدهای ابتدایی به نظر برسد که استفاده از ماژولها کاربرد چندانی ندارد، ولی در ادامه و برای تمرینهای پیچیده تر انتهایی، بسیار به تمیز و خوانا شدن کدهای تان کمک خواهد کرد و باعث می شود که حتی بتوانید از برنامههایی که برای تمرینهای قبل نوشته اید، به راحتی دوباره استفاده کنید. در بخش ۲.۵.۲.۱. به کادر قرمز نوشته شده توجه بسیار کنید و هیچگاه تمام توابع و دیگر چیزهای موجود در یک ماژول را با استفاده از دستور * from [module name] وارد کد خود نکنید. و در نهایت بخش یک ماژول را با استفاده از دستور * خوانا نوشتن کد پرداخته و خواندن و عمل کردن به آن به شدت توصیه می شود.
- در بخش ۶.۲.۱. به کار کردن با فایل و خواندن و نوشتن آنها پرداخته شده است. تا حدود اواسط کلاس به کار با فایل نیازی نخواهیم داشت، از این رو پیشنهاد می شود فعلا از این مبحث عبور کرده و در زمان نیز به آن مراجعه کنید.
- بخش ۷.۲.۱. در مورد تعامل کردن با سیستمعامل از طریق کتابخانههای موجود است که کارکردهای بسیار محدودی در بعضی مواقع خواهند داشت. از این رو پیشنهاد میشود از این مبحث نیز عبور کنید زیرا هرگاه در آینده به آنها نیازی پیدا کنید، با یک جستوجوی ساده دستورات مربوط را خواهید یافت.
- در بخش ۸.۲.۱. به مدیریت Exceptions پرداخته شده است. در هنگام نوشتن برنامههایی که در تعامل با عوامل دیگر از جمله سیستم عامل (در هنگام کار کردن با فایلها)، کاربر (گرفتن پارامترهای ورودی) و شبکه (گرفتن و یا فرستادن اطلاعات) هستند، ممکن است خطاهایی پیش بیایند که از کنترل ما خارج باشند و نتوانیم جلوی آنها را بگیریم، همانند قطع شدن ارتباط با سرور. از این رو برای آن که اجرای برنامه متوقف نشود، لازم است که بتوانیم این خطاها را به درستی مدیریت کنیم. به همین خاطر هم از لحاظ کارایی و هم خوانایی، این مبحث بسیار مهم است. ولی از آنجایی که در برنامههایی که برای این درس خواهیم نوشت به احتمال خیلی زیاد با این موارد روبرو نخوایم شد، می توانید باخیال راحت از مبحث نیز عبور کنید.
- برنامهنویسی شیگرا یکی از اصلی ترین و پایهای ترین پارادایمهای برنامهنویسی است که علاوه بر افزایش بر خوانایی و قابلیت استفاده ی مجدد کد، شیوه ی نگاه شما به مسئلهای که با آنها روبرو شدهاید و می خواهید

آن را با استفاده از هر زبانی پیادهسازی کنید را نیز به شدت تغییر می دهد. شاید در ابتدا مفاهیم آن قدری گیج کننده و سخت به نظر بیاید ولی با گذشت زمان و تمرین، شیوه ی برنامهنویسی شما را دگرگون خواهد کرد. ولی متاسفانه در بخش ۹.۲.۱. به مفاهیم شی گرایی پرداخته نشده است و تنها به صورت خلاصه شیوه ی پیادهسازی آن در پایتون ذکر شده است؛ از این رو چند منبع بیش تر در این زمینه معرفی می شود. اگر می خواهید تا حد ممکن سریع و با تکیه ی بیش تر بر مفاهیم شی گرایی را بیاموزید، به سراغ مقاله ی ... Understand بروید. ولی اگر دوست دارید که به صورت عمیق تر این مبحث را فرابگیرید، برای کسانی که با آموزشهای ویدئویی راحت تر هستند کورس ... Object-Oriented Programming و برای آن دسته که آموزشهای نوشتاری را ترجیح می دهند مقاله ی (OP) (OP) را پیشنهاد می دهیم.

در آخر به یاد داشته باشید که یک کد غیربهینهی خوانا، در طولانی مدت، ارزش بالاتری از یک کد بهینهی ناخوانا خواهد داشت! پس تا حد ممکن good practices و پارادایمهای مناسب را رعایت کنید.

۴ آشنایی با تفاوتهای میان Python 2 و Python 3 (بخش ۳.۱.)

همان طور که در بخش قبل نیز ذکر شد، نسخهی قدیمی پایتون کاملا منسوخ شده است و دیگر استفادهای نخواهد داشت؛ از همین رو از این بخش عبور کرده و به سراغ بخش جذاب بعدی بروید!